

Sygn. akt VIII U 855/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2018 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia S.O. Zofia Kubalska

Protokolant – sekretarz sądowy Ewelina Parol

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2018 roku w Lublinie

sprawy S. W.

przeciwko Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych likwidatorowi funduszu alimentacyjnego

o umorzenie należności wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego

na skutek odwołania S. W.

od decyzji Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych likwidatora funduszu alimentacyjnego

z dnia 6 lutego 2018 roku numer (...) znak(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i umarza S. W. należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% (pięć procent) opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w kwocie 5 460 (pięć tysięcy czterysta sześćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt VIII U 855/18

UZASADNIENIE

Likwidator Funduszu Alimentacyjnego Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 6 lutego 2018 roku, odmówił umorzenia S. W. należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5 % opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 5460 złotych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie jest w stanie jednorazowo spłacić swoich zobowiązań, jednak nie przesądza to o trwałym braku możliwości choćby stopniowej spłaty zadłużenia. Zakład uznał, że nie zachodzą szczególnie uzasadnione przesłanki uzasadniające umorzenie należności (decyzja – k. 32-34 t. II akt ZUS).

S. W. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Argumentował, że zły stan zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy i spłatę zadłużenia (odwołanie – k. 3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 6-7 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił, co następuje:

S. W. urodził się w dnia (...). Z A. W. posiada syna Ł. W. i córkę E. W.. Z powodu nieskutecznej egzekucji alimentów Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 27 kwietnia 1998 roku przyznał na rzecz jego syna Ł. W. świadczenia z funduszu alimentacyjnego w wysokości 200 złotych. (wniosek – k. 1, decyzja – k. 4 t. II akt ZUS).

W dniu 3 stycznia 2018 roku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wpłynął wniosek S. W. o umorzenie zaległości względem Funduszu Alimentacyjnego (wniosek – k. 1 t.II akt ZUS).

W toku postępowania wyjaśniającego organ ustalił zadłużenie na dzień 5 lutego 2018 roku w wysokości 5460. W dniu 6 lutego 2018 roku organ wydał zaskarżoną decyzję odmawiając umorzenia należności (wniosek wewnętrzny – k. 23-27, decyzja – k. 32-34 t. II akt ZUS.).

S. W. posiada wykształcenie zawodowe- jest ślusarzem. Pracował w charakterze malarza (zeznania wnioskodawcy k.13v-14 a.s.).

W 2008 roku i 2017 roku przebył (...) Z tego powodu cierpi na (...) W 2010 roku przeszedł operację (...) Ponadto skarżący leczy się z powodu (...) (zaświadczenie z dnia 20 lutego 2018 roku k. 4 a.s.).

Orzeczeniem z dnia 3 lutego 2012 roku (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. zaliczył wnioskodawcę do znacznego stopnia niepełnosprawności Orzeczenie zostało wydane na stałe. (zeznania wnioskodawcy k.13v-14 a.s., decyzja k. 12 t. II akt ZUS).

Wnioskodawca jest osobą bezdomną i obecnie przebywa w Schronisku Towarzystwa Pomocy im. (...) w Ś.. Pobyt w schronisku jest bezpłatny (k. 19 t. II akt ZUS). Od dnia 1 lutego 2012 roku wnioskodawcy przyznano zasiłek stały dla osoby samotnie gospodarującej w kwocie 324 złotych, a od 1 października 2015 roku w kwocie 481,00 złotych (decyzje z dnia 2- lutego 2012 roku i dnia 15 września 2015 roku k. 11-12 t. II akt ZUS). Od dnia 1 grudnia 2011 roku skarżący pobiera również zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 złote (decyzja z dnia 14 lutego 2012 roku k. 14 t. II akt ZUS). Wnioskodawca z względu na zły nie pracuje. Utrzymuje się jedynie z zasiłku i dodatku pielęgnacyjnego. Na leki wydaje miesięcznie 200 złotych. Nie posiada żadnego majątku (zeznania wnioskodawcy k.13v-14 a.s.).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sądowych oraz w aktach organu rentowego, a także na podstawie zeznań wnioskodawcy.

Dowody z dokumentów zostały obdarzone przez Sąd wiarą w całości. Ich prawdziwość nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony. Okoliczności w nich stwierdzone co do stanu zdrowia wnioskodawcy i jego sytuacji finansowej nie były nadto sporne.

Zeznania wnioskodawcy S. W. także zostały uznane za wiarygodne. Dotyczyły one jego sytuacji materialnej i zdrowotnej, znajdując potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji.

Sąd Okręgowy w Lublinie rozważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 1518, tekst jedn. ze zm.) w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, lub osoby zobowiązanej do zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu alimentacyjnego, likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych lub bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu.

Jak wynika z brzmienia powyższego przepisu „szczególnie uzasadnione przypadki” są pojęciem ocennym. Ustawodawca nie przewiduje konkretnych przesłanek pozwalających na umorzenie należności wobec funduszu alimentacyjnego, a jedynie wskazuje na ich szczególnie uzasadniony charakter, powiązany z sytuacją zdrowotną lub rodzinną zobowiązanego. Za każdym razem ewentualne umorzenie zadłużenia powinno być zatem poddane indywidualnej ocenie i uwzględniać obiektywne możliwości wywiązania się przez dłużnika ze spłaty należności.

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że do przyjęcia, iż zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek pozwalający na umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego nie wystarcza ustalenie, że zobowiązany aktualnie nie posiada środków utrzymania, ale konieczna jest także ocena, iż przy uwzględnieniu jego wieku, stanu rodzinnego, kwalifikacji zawodowych oraz rokowań zdrowotnych nie będzie w stanie również w przyszłości spłacać tych należności bez narażania siebie i swojej rodziny na pozbawienie możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych. Szczególnie uzasadnione wypadki muszą mieć więc charakter wyjątkowy, losowy lub nietypowy i prowadzić do sytuacji, w której zobowiązany nie jest stanie na bieżąco spłacać swoich należności, a nadto nie ma perspektywy poprawy i zmiany tej sytuacji. Sąd rozpoznający sprawę z odwołania od decyzji odmawiającej umorzenia należności wobec funduszu powinien zatem wziąć pod uwagę całokształt okoliczności i ustalić, czy sytuacja zdrowotna lub rodzinna stanowi okoliczność szczególnie uzasadnioną (wyrok SA w Katowicach z dnia 17 kwietnia 2007 roku, III AUa 336/06, Legalis nr 96352, wyrok SA w Lublinie z dnia 27 kwietnia 2016 roku, III AUa 55/16, Legalis nr 1460527, wyrok SA w Gdańsku z dnia 20 maja 2016 roku, III AUa 71/16, Legalis nr 1504868).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu Okręgowego zachodzą przesłanki do zastosowania art. 68 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych. Bezspornym jest, że sytuacja materialna S. W. jest bardzo trudna. Jego jedynym źródłem utrzymania jest pomoc uzyskiwana z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w łącznej kwocie 634 złote miesięcznie, z tego około 200 złotych przeznacza na leczenie związane jego licznymi schorzeniami. Nie posiada przy tym żadnego majątku. Z tego względu egzekucje komornicze okazywały się nieskuteczne.

Wnioskodawca jest w wieku 62 lat. Z uwagi na zły stan zdrowia, na co składają się choroby (...) nie jest w stanie podjąć zatrudnienia. Skarżący przyjmuje stale leki, których koszt zakupu wynosi 200 złotych miesięcznie. Z powodu złego stanu zdrowia (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności zakwalifikował go do znacznego stopnia niepełnosprawności na stałe. Powyższe świadczy o niemożności podjęcia przez wnioskodawcę jakiegokolwiek formy zarobkowania.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy uznał, iż w stosunku do wnioskodawcy zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek pozwalający na umorzenie zadłużenia. Z tego powodu Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i umorzył S. W. należności z likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego z tytułu zaległych świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego oraz 5 % opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością Funduszu w łącznej kwocie 5460.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w Lublinie na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.